

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 8 februari 2006

Aan de leden en de plv. leden van de Vaste Commissie
voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

30370 Wijziging van de Werkloosheidswet en enige andere wetten in verband met de
wijziging van het WW-stelsel (Wet wijziging WW-stelsel)

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 7 februari 2006
aangenomen door de Tweede Kamer. PvdA, D66, Groep Wilders, VVD, CDA, ChristenUnie,
SGP, LPF en Groep Nawijn stemden voor.

AANGENOMEN EN OVERGENOMEN AMENDEMENTEN

Artikel I, onderdeel OO, a, b en c 13 (Noorman-den Uyl)

Met het onderhavige amendement wordt gerealiseerd dat met ontslag bedreigde ambtenaren en ontslagen overheidswerknemers recht krijgen om gebruik te maken van hetzelfde reïntegratie-instrumentarium als de overige WW'ers. Hiertoe worden de artikelen 72a en 76a van de Werkloosheidswet (WW) aangepast. Artikel 72a wordt zodanig aangepast dat ook ten aanzien van de overheidswerker die kan aantonen dat de dienstbetrekking binnen vier maanden zal eindigen en van wie naar het oordeel van de Centrale organisatie werk en inkomen redelijkerwijs valt aan te nemen dat hij recht zal hebben op een uitkering op grond van hoofdstuk IIa of IIb een reïntegratietaak bestaat voor de overheid.

Daarnaast wordt aan artikel 72a een lid toegevoegd, op grond waarvan de mogelijkheid ontstaat ook ten behoeve van overheidswerknemers een individuele reïntegratieovereenkomst te sluiten. Een nadere invulling dient plaats te vinden in het Besluit SUWI en de Regeling SUWI, evenals het geval is met betrekking tot de niet-overheidswerknemers.

Op dit moment vloeit al uit artikel 73 van de WW voort dat de overheidswerker jegens de overheidswerkgever recht heeft op ondersteuning bij inschakeling in de arbeid. Met de wijziging van artikel 73 wordt geregeld dat dat recht wordt ingevuld met een naar het oordeel van de overheidswerkgever noodzakelijk geachte voorziening gericht op arbeidsinschakeling.

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → 20. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

De wijziging van artikel 76a van de WW ziet erop dat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen ook toestemming kan verlenen aan een overheidswerknemer om gedurende drie maanden onbeloonde werkzaamheden te verrichten op een proefplaats met behoud van uitkering, indien is voldaan aan de in artikel 76a genoemde voorwaarden. De financiering van het reïntegratie-instrumentarium ten behoeve van de overheidswerknemer komt (zoals ook nu al het geval is) volledig ten laste van de overheidswerkgever.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66, CDA, ChristenUnie, LPF en Groep Nawijn

Artikel I, onderdeel CCa

Artikel III, onderdeel aA

18→21 (Verburg c.s.)

Dit amendement ziet erop toe een mantelzorgforfait op te nemen in de Werkloosheidswet (WW). Het is belangrijk dat mensen in de samenleving zorgdragen voor elkaar. Dat komt in het bijzonder tot uiting daar waar mantelzorg verleend wordt aan naasten die verzorging nodig hebben. Mantelzorgers geven op een betrokken wijze vaak noodzakelijk verzorging en ondersteuning in de eigen directe sociale omgeving. Mensen kunnen zo langer zelfstandig blijven wonen en leven. Bovendien ontlasten mantelzorgers professionele zorg. Vanuit deze context heeft de SER in haar advies ook gepleit voor een mantelzorgforfait. Er is in dit amendement aansluiting gezocht bij het persoonsgebonden budget in het kader van de AWBZ en de ZVW omdat dat daarmee op basis van een contract en een geïndiceerd budget duidelijk is of er sprake is van noodzakelijke mantelzorg. Aangezien de omvang van een mantelzorgcontract vaak moeilijk te kwantificeren is in tijdsbesteding, is gekozen voor een forfaitair arbeidsverleden analoog aan het zorgforfait voor kinderen vanaf 6 jaar. Met dit amendement worden de kalenderjaren waarover een werknemer aantoont dat hij zorg heeft verleend die is betaald uit een persoonsgebonden budget voor de helft meegerekend voor het arbeidsverleden. Dit geldt voor een werknemer indien de kalenderjaren niet al meetellen voor het arbeidsverleden. Het mantelzorgforfait geldt niet als de zorgverlener als zelfstandige (als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel e) de zorg verleent. Het gaat om zorgverlening die betaald wordt uit subsidies die aan verzekerden worden gegeven om in plaats van een aanspraak op AWBZ-voorzieningen zelf daarin te voorzien. Om voor die subsidie in aanmerking te komen gelden bepaalde voorwaarden. Een voorwaarde is, dat duidelijk is hoe het budget wordt besteed, onder meer door overlegging van de overeenkomst met de hulpverlener. De gegevens van de betaalde hulpverlener, zoals het sofi-nummer, dienen te worden verstrekt. Op grond hiervan kan het tegen betaling hulpverleners uit het persoonsgebonden budget worden aangetoond. Ook op grond van artikel 14a van de Zorgverzekeringswet, dat de experimentele regeling voor het persoonsgebonden budget te vestrekken door de zorgverzekeraar per 1-1-2007 regelt, zullen regels worden gesteld voor de verantwoording van het gebruik van het persoonsgebonden budget. Wat betreft de vormgeving van dit amendement is grotendeels aangesloten bij het zogenaamde verzorgingsforfait zoals opgenomen in het voorgestelde artikel 42a, tweede lid. Dit betekent dat het voorgestelde derde lid ook geen toepassing vindt als een persoon in het desbetreffende kalenderjaar voor een periode langer dan een half jaar als werknemer recht heeft op een werkloosheidsuitkering. Aangezien het wenselijk is dat de mogelijkheid bestaat om nadere regels te kunnen stellen voor de uitvoering van dit artikel, wordt een delegatiegrondslag opgenomen in het voorgestelde derde lid van artikel 42a. Omdat de regels met betrekking tot het bepalen van het arbeidsverleden in de WW overeenkomstig zijn overgenomen in de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, regelt dit amendement dat het mantelzorgforfait ook wordt opgenomen in die wet.

De invoering van deze regeling zal worden vastgesteld bij koninklijk besluit en zal zo spoedig mogelijk plaatsvinden nadat dit uitvoeringstechnisch realiseerbaar is door het UWV, maar niet voordat het thans voorgestelde artikel 42a in werking is getreden. Het streven is de regeling per 1 januari 2007 in werking te laten gaan.

Aangenomen. Tegen: VVD

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikel I, onderdeel R

Artikel III, onderdeel A

12 (Noorman-den Uyl en Weekers)

Dit amendement volgt het advies van de Sociaal Economische Raad over de beperking van de verwijtbaarheidstoets. Dat wil zeggen dat een werknemer verwijtbaar werkloos is wanneer hij op staande voet is ontslagen wegens een dringende reden of de arbeidsovereenkomst op verzoek van de werkgever door de rechter is ontbonden op grond van een dringende reden. Dit amendement zal voor een grotere versoepeling van de ontslagpraktijk en kostenbesparing zorgen dan het voorstel van het kabinet. Het door het kabinet voorgestelde criterium «het door de werknemer verwijtbaar handelen tegenover de werkgever» wijkt amper af van de huidige regelgeving. Dit criterium is daarnaast voor meerdere uitleg vatbaar waardoor het risico zal blijven bestaan dat de huidige praktijk van pro-forma ontbindingen zal blijven bestaan. Onderdeel 2 is nodig om de verwijtbaarheidstoets in de WGA gelijk te schakelen aan de verwijtbaarheidstoets in de WW, zoals die ook wordt voorgesteld door de SER.

Ingetrokken

Artikel I, onderdeel OOa

Artikel I, onderdeel PPa

Artikel VIII, onderdeel Dd

11→19 (Van Gent)

Voorliggend wetsvoorstel levert een besparing op die oploopt tot 387 miljoen euro per jaar. De indiener van dit amendement stelt voor om deze besparing volledig in te zetten voor arbeidsmarktbeleid.

Voorgesteld wordt om mensen met een WW-uitkering, meer dan nu het geval is, te ondersteunen bij hun terugkeer naar de arbeidsmarkt. Naast het bestaande aanbod van UWV, voornamelijk cursussen, opleidingen en trainingen, stelt de indiener voor drie nieuwe instrumenten te ontwikkelen: microkredieten voor de start van een eigen bedrijf, loonkostensubsidies en werkaanvaardingspremies. Dit laatste instrument heeft in de Wet werk en bijstand reeds zijn nut bewezen.

In het voorgestelde artikel 74 worden de instrumenten loonsubsidie en werkaanvaardingspremies geregeld. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen daarvoor regels worden gesteld, bv. over het buiten beschouwing laten van de premies bij het inkomen dat bepalend is voor uitkeringen.

Aan de WW-gerechtigde die een eigen bedrijf start kan een microkrediet worden verstrekt. Dit wordt geregeld in het nieuwe artikel 77a dat in het wetsvoorstel is opgenomen ter bevordering van de uitstroom naar het zelfstandige bedrijf.

Voor de financiering dient het UWV een investeringsfonds in het leven te roepen van waaruit bedoelde instrumenten worden gefinancierd. Dit wordt geregeld in artikel 101 van de Wet financiering sociale verzekeringen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en LPF

Artikel II, onderdeel D

Artikel XIII

10 (Noorman-den Uyl)

Oudere werknemers die in de afgelopen twee decennia werden ontslagen, en die aanspraak maakten op een bovenwettelijke ontslagvergoeding, hebben deze vergoeding vaak vrijwillig ingeruild voor een door de werkgever in te kopen stamrecht met periodieke uitkeringen. Zij deden dit in de overtuiging dat zulke uitkeringen niet zouden worden verrekend met IOAW-uitkeringen. Deze overtuiging werd mede gevoed door brieven van de directeuren van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid uit 1988 en 19971 waarin werd gesteld dat de uitkering uit hoofde van een stamrecht onder voorwaarden niet hoeft te worden verrekend met een IOAW-uitkering. Op 19 april 2005 heeft de Centrale Raad van Beroep geoordeeld dat dergelijke stamrechtuitkeringen alsnog zouden moeten worden verrekend met de IOAW.

Dit amendement is bedoeld om terug te keren naar de praktijk van vóór 19 april 2005, waarin stamrechtuitkeringen onder voorwaarden niet worden gekort op de IOAW-uitkering.

Artikel 8 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers bevat een bepaling over het inkomensbegrip voor die wet. Door het invoegen van een nieuw lid in dat artikel worden de periodieke uitkeringen uit een met een eenmalige ontslagvergoeding door de werkgever aangekocht stamrecht niet als inkomen uit of in verband met arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven aangemerkt, mits de werkloze werknemer een vrije keuze heeft gehad bij de besteding van de eenmalige ontslagvergoeding en deze vrije bestedingsmogelijkheid kan worden aangetoond. Gevolg hiervan is dat deze periodieke uitkeringen niet worden gekort op de IOAW-uitkering.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66 en ChristenUnie

Artikel III, onderdelen C tot en met E

15 (Noorman-den Uyl en Bussemaker)

Met het onderhavige amendement wordt geregeld dat zowel de berekening van de hoogte (artikel 61 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, hierna: Wet WIA) als de berekening van de duur (artikel 59 van de Wet WIA) van de loongerelateerde WGA-uitkering ongewijzigd blijven ten opzichte van de huidige situatie.

De huidige maximale duur van de WGA-uitkering is 5 jaar. De effecten van de bekorting en de interferentie op andere regelingen zijn thans onvoldoende in beeld gebracht. Indien de WGA verder bekort zou moeten worden, dient dat volgens de indiener in de gehele context van de WGA te worden bezien.

De berekening van de duur van de loongerelateerde WGA-uitkering zal met dit amendement dus niet worden aangepast aan de wijzigingen zoals die zijn voorgenomen met betrekking tot de WW (maximale uitkeringsduur drie jaar en twee maanden). Het ongewijzigd laten van de loongerelateerde WGA-uitkering betekent technisch gezien ook dat de uitkeringshoogte niet mee verandert met de WW (de hoogte van de WW-uitkering bedraagt in het voorliggende wetsvoorstel over de eerste twee maanden 75% van het dagloon en vanaf de derde maand 70% van het dagloon). Om die reden kunnen de onderdelen C (dat de berekening van de duur van de loongerelateerde WGA-uitkering wijzigt), D (dat de berekening van de hoogte van de loongerelateerde WGA-uitkering wijzigt) en E (dat overgangsrecht behelst met betrekking tot de wijziging van de artikelen 59 en 61 van de Wet WIA) van artikel III vervallen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en ChristenUnie

Artikel VIII, onderdeel aA

14 (Noorman-den Uyl)

Met het onderhavige amendement wordt in het kader van de WW een positieve preventieprikkel gerealiseerd. Voor de werkgever worden de loonkosten voor de oudere werknemer (50-plussers) verlaagd. Voor die werknemers hoeft geen werkgevers premie voor het Algemeen Werkloosheidsfonds meer te worden betaald. Dit stimuleert de werkgever oudere werknemers langer in dienst te houden of in dienst te nemen. Voor «50-minners» zal de Awf-premie voor werkgevers worden verhoogd. Deze vormgeving sluit aan bij een eerder plan hiervoor van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid¹.

Volgens het Centraal Planbureau komen door deze positieve preventieprikkel de relatieve loonkostenverhoudingen tussen ouderen en jongeren dichter bij de productiviteitsverhoudingen. Hierdoor kan de doorstroming op de arbeidsmarkt iets verbeteren en daardoor de evengewichtswerkloosheid wat lager uitkomen. De premievrijstelling maakt het bovendien aantrekkelijker voor werkgevers om in de scholing van oudere werknemers te (blijven) investeren.

Op dit moment is in artikel 47 van de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv) al geregeld dat over het loon van de werknemer geen basispremie als bedoeld in artikel 36 van de Wfsv (voor de arbeidsongeschiktheidsfondsen) wordt geheven indien de werkgever die werknemer in dienst neemt, terwijl die werknemer een leeftijd van 50 jaar of ouder heeft of indien die werknemer bij het begin van het kalenderjaar de leeftijd van 54,5 jaar heeft bereikt. Het onderhavige amendement regelt dat ook het werkgeversdeel van het deel van de WW-premie dat ten gunste komt van het Algemeen Werkloosheidsfonds zoals geregeld in artikel 25, tweede lid, van de Wfsv niet is verschuldigd door de werkgever indien aan de hiervoor genoemde voorwaarden is voldaan.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, ChristenUnie en LPF

MOTIES

(behorende bij zowel 29738 als 30370)

19 (Noorman-den Uyl/Van Gent) over maximale premies in de cultuursector

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en D66

20 (Noorman-den Uyl)

Ingetrokken

21 (De Wit) over vervanging van het afspiegelingsbeginsel voor het last-in-first-outbeginsel

Verworpen. Voor: SP

22 (De Wit en Noorman-den Uyl) over de ontslagpraktijk bij rij-instructeurs en instructeurs in sport, dans en muziek

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, ChristenUnie en LPF

23 (De Wit) over referte-eisen voor seizoenswerkers

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en LPF

24 (Verburg c.s.) over actieve informatie over de maatwerkaanpak

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66, ChristenUnie, SGP, CDA en LPF

25 (Van Gent) over wettelijke verankering van de kantonrechttersformule

Verworpen. Voor: SP en GroenLinks

26 (Varela) over de snelle invoering van een nieuwe moderne ontslagwetgeving
Verworpen. Voor: VVD, Groep Wilders, LPF en Groep Nawijn

27 (Koser Kaya en Weekers) over het beperken van het aantal pro-formazaken
Aangenomen. Voor: GroenLinks, PvdA, Groep Wilders, D66, VVD, SGP, LPF en Groep Nawijn

?? (Noorman-den Uyl c.s.) over het evalueren van de ontwikkeling van de ontslagkosten en administratieve lasten van het bedrijfsleven
Aangenomen met algemene stemmen